

Секрети успіху

Задля спільної справи

Робота у тваринництві – одна з найскладніших, адже тварин треба ретельно доглядати, розуміти їхні потреби, зрештою – просто любити їх. Наша сьогоднішня розповідь – про працівників та з нагоди Дня працівників сільського господарства України були вручені грамоти від органів обласної і районної влади.

Цими днями визнання своєї праці на обласному рівні отримав головний ветеринарний лікар підприємства Анатолій Колотай, якому вручено Почесну грамоту Департаменту агропромислового розвитку Полтавської обласної державної адміністрації. Грамоти від Шишацької й Зіньківської районних державних адміністрацій і Зіньківської районної профспілкової організації одержали ветеринарний лікар Олексій Дубина, лаборант Інна Пилипенко, телятниця Ольга Ростовська, водій Андрій Хоролець.

Щодня на виробництві

Анатолій Колотай – головний ветлікар ПП «Агроєкологія». Стаж його роботи у тваринництві – вже 34 роки. Після служби в армії й закінчення Хомуцького ветзоотехнікуму він почав працювати у колгоспі ім. Жовтневої Революції. Без відриву від виробництва закінчив зооветеринарний факультет Полтавського сільськогосподарського інституту. Після приєднання господарства до ПП «Агроєкологія» продовжив роботу вже на об'єднаному підприємстві. З 2006 року очолює тут ветеринарну службу.

Посада головного ветлікаря вимагає великих професійних знань і досвіду, відмінної інтуїції, організаторських здібностей. Анатолія Колотая не часто побачиш у кабінеті, адже велике господарство, де самої лише великої рогатої худоби – понад 5,5 тис. голів на п'яти фермах, вимагає постійної присутності на виробництві. Він тримає на контролі виконання всіх завдань, які стосуються забезпечення ветеринарного благополуччя стада, організовує відповідну роботу в масштабах усього підприємства.

Анатолій Колотай

Свій відбиток на роботу Анатолія Івановича накладає і наявність органічної сертифікації галузі тваринництва. Це, насамперед, стосується заборони використання у органічному виробництві певних ветеринарних препаратів. Тому доводиться опановувати придатні для такої системи методи, весь час цікавитися світовим досвідом подібної роботи.

У підпорядкуванні головного ветеринарного лікаря – вісім ветлікарів, які працюють безпосередньо на фермах. І значна частина його діяльності стосується саме роботи з ними. Крім контролю, забезпечення ветпрепаратами, інформування про сучасні тенденції в галузі ветеринарії, доводиться самому рятувати тварин, проводити ректальні дослідження тощо.

Буває, не може людина справитись, тому що випадок важкий, – говорить Анатолій Колотай. – Тоді я допомагаю. Для цього іноді доводиться виїжджати на ферму і вночі.

Анатолій Колотай – з тих людей, котрі віддають роботі значну частину своїх знань і умінь. Для нього не існує поняття робочого часу у суворо визначених межах. Навіть на запитання, що вважає головним для успіху на своїй посаді, відповідає:

– Найважливіше – працювати 24 години на добу.

Це стосується і щоденної безпосередньої присутності на виробництві, і необхідності постійно перебувати на зв'язку, і без зволікань виїжджати на виклик. Об'їзд ферм Анатолія Колотай проводить щоранку, контролюючи здоров'я тварин, стан ферм, якість роботи працівників вете-

ринарної служби. На запитання, навіщо відвідує ферми у вихідний чи святковий день, відповідає:

– Спокійно відпочивати можу, лише провівши об'їзд і впевнившись, що на фермах усе в порядку.

Поруч із таким керівником краще виконують свою роботу й інші працівники ветслужби. Вони знають, що їм є з ким порадитись, від кого чекати на допомогу, та водночас розуміють, що їй розслабитися не можна.

А як же любов до тварин? Звісно, саме з неї колись розпочався шлях Анатолія Івановича у професію. Але любов, не підкріплена справами, – це лише сентиментальність. Тому багато важливішим для практичної роботи вважає почуття відповідальності. І це допомагає протягом багатьох років працювати за обраною професією, на неспокійній посаді головного ветеринарного лікаря великого підприємства.

Покликання – ветлікар

Олексій Дубина – ветлікар МТФ №5. Точніше, один із ветлікарів. Адже над широким колом питань, пов'язаних зі здоров'ям стада, на цій фермі працює фахівець із величезним досвідом і стажем Григорій Загородній. А його молодший колега виконує більш специфічні завдання – забезпечує репродуктивне здоров'я корів, їхнє успішне запліднення.

Незважаючи на молодий вік ніхто не зміг би назвати Олексія Дубину початківцем. Адже його увагою до тварин і бажанням працювати можна лише захоплюватися. На роботу в «Агроєкологію» він прийшов наприкінці 2013 року, після закінчення ветеринарного факультету Полтавської державної аграрної академії. З квітня 2014 року працює ветлікарем. За цей час має неабиякі професійні здобутки. Про це свідчать, насамперед, цифри.

Так, за 10 місяців 2018 року, порівняно з аналогічним періодом торік, на МТФ №5 зменшилась кількість абортів і мертворождалих тварин, виріс відсоток заплідненості корів після першого осіменіння. 47,4% – це кращий показник серед усіх ферм підприємства. Тут також – найкоротший серед усіх ферм сервіс-період – 132 дні. Цей показник тут також поліпшили порівняно з минулим роком. А за показниками кількості осіменів корів і телиць на плодотворне та заплідненості телиць після першого осіменіння МТФ №5 поступається лідерством лише МТФ №4 (оператор штучного осіменіння Інна Михальченко).

Олексій Дубина

– Мій обов'язок – вилікувати корову і зробити так, щоб вона запліднилася, – говорить про свою роботу Олексій Дубина. – Якщо тварину пролікувати вчасно – будуть телята. Добре, що на цій фермі ми працюємо разом із Григорієм Олексійовичем Загороднім. Тому я можу зосередитися на гінекологічних проблемах стада, приділити більше уваги кожній корові.

А тварин цих він знає, як то кажуть, «в обличчя». Принаймні, так стверджує начальник зміни Наталія Падун. За її словами, молодий ветлікар дуже добре вмів визначати корів в охоті, ретельно підходить до осіменіння, діагностики й лікування.

– Олексій має дуже велику любов до професії, – зазначає вона. – Ветлікар – це його покликання.

Але, крім виконання своїх безпосередніх обов'язків, ветеринар завжди готовий прийти на допомогу іншим. Коли є трохи часу, не цурається й того, щоб, скажімо, не чекаючи слюсарів відремонтувати поламаною поїлку. А тим більше – допомогти, якщо в корови важке отелення чи треба призначити лікування маленькому телятці.

– Він «летить» сюди навіть уночі, – розповідає Наталія Падун. – Це – незамінний спеціаліст і безвідмовна, «золота» людина.

Тому молодого ветеринара поважають і шанують. А сам він добре виконує свою роботу, тому що інакше просто не може, – не дозволяти совість і гуманне ставлення до тварин.

Лаборант із новою освітою

Інна Пилипенко – лаборант. Вона працює із молоком, головним продуктом ферм підприємства. На ній лежить відповідальна робота – визначити загальну кількість молока, яке направляється на молокозавод, і його якість. Перевірити, щоб молоко було чистим, охолодженим до необхідної температури. В її руках – результат щоденної роботи ферм – надій, показники жиру та білку, за якими проводиться оплата за молоко. Тому важливо робити аналізи надзвичайно точно.

– Щоб успішно виконувати цю роботу, необхідно ставитися до неї добросовісно, виконувати вказівки керівництва, – говорить вона. – Але для мене, щоб працювати на фермі, також дуже важливо мати хороші стосунки з колективом. Тому що робота з виробництва молока – колективна. І тільки завдяки колективній праці вона може бути успішною.

Інна Пилипенко

Її прагнення бути часткою колективу помічають і колеги. А ще – її добросовісне ставлення до праці.

– Інна – наймолодша в колективі, але з усіма має добрі стосунки, – розповідає Наталія Падун. – Вона дуже відповідальна, щодня робить аналізи, за потреби – їздить на молокозавод і на інші ферми. А ще – хоче розвиватися, продовжує навчатися.

Працювати на ферму Інна Пилипенко прийшла після закінчення Полтавського м'ясо-молочного технікуму. Але на цьому не зупинилася і вступила на заочне відділення факультету технології виробництва і переробки продуктів тваринництва Полтавської державної аграрної академії. Якраз цими днями відбувався захист бакалаврів. Тож Інна Пилипенко повернулася з Полтави з новеньким дипломом і новою професією. Вона вважає, що освіта стане їй у пригоді у подальшій роботі, допоможе професійному розвитку, зростанню. Тим більше, що на фермі вона бере участь у виконанні робіт, пов'язаних із зоотехнічним облік, репродукцією стада. Це і опрацювання результатів контрольних доїнь, і участь у процесі ідентифікації тварин, їхнього сортування, розподілу по групах, ветеринарних дослідженнях тощо. Це – її особистий внесок у шановану нею колективну роботу.

З любов'ю до тварин і праці

Ольга Ростовська – телятниця МТФ №4. Її робота – особлива, тому що телята – ті ж діти. І, як будь-які дитинчата, вимагають постійної уваги, неуважливого задоволення потреб у їжі, воді, чистоті, індивідуального підходу. І вона все це розуміє і забезпечує ввірених їй тварин усім необхідним. Це підтверджують показники її роботи: середній добовий приросту живої ваги телят в її групі за 10 місяців складають 850 г, а кращий результат, отриманий протягом місяця, – 964 г середньодобового приросту на тварину. При цьому, збереження телят – майже стовідсоткове.

– Подивіться, як працює ця дівчина, – говорить консультант з тваринництва Любов Гулага. – У неї дуже велика група тварин, але вона все встигає. Телята в неї чисті, нагодовані. Це, до речі,

помітно й по тому, що вони не ревуць, не просять їсти. Вона дуже добре до них ставиться, забезпечує належний догляд.

Працю Ольга Ростовської, дійсно, легкою не назвеш. У неї під опікою зараз 131 теля віком від одного до шести місяців. У найменших і найстарших відрізняється раціон, обсяг кормів, які треба дати. Все це необхідно розуміти, правильно розраховувати. У догляді за телятами багато ручної праці – це і роздавання кормів, і вичищення секцій.

Ольга Ростовська

– Я на цій фермі працюю вже 13 років, – розповідає Ольга Ростовська. – Спочатку – санітаркою на «Тандемі», потім – підмінною дояркою на «Ялинці», у родільні. І вже три роки – телятниця. З телятами мені найкраще. З ними спокійно, можна самій планувати свою роботу. Головне – все робити вчасно і на совість.

Телятниця розуміє, що від того, як вирощені тварини, як добре вони були доглянуті в перші місяці життя, наскільки в цей період вдалося уникнути хвороб, залежить їх майбутня продуктивність. Тому і намагається робити все для їхнього комфорту. За це їй цінують керівництво ферми й підприємства. А сама вона вважає, що просто добросовісно робить справу, яку їй доручили.

Щоб корми були вчасно

Андрій Хоролець – водій з 20-річним стажем роботи за цією професією. Яке відношення має водій до тваринництва? Безпосереднє. Адже корми треба перевозити, і від того, наскільки вчасно і швидко це буде зроблено, залежить і збереження їхньої якості, і своєчасність годівлі тварин.

Прийшовши працювати водієм у ксп ім. Жовтневої Революції 1998 року, Андрій Хоролець залишився на цій роботі і після приєднання господарства до ПП «Агроєкологія» у 2000 році. Працює водієм він і зараз. За цей час перевіз багато різних вантажів. А останніми роками спеціалізується на перевезенні кормів. Це, насамперед, зелена маса, яку доставляють з поля до силосних і сінажних траншей під час заготівлі кормів, а також на ферми для безпосереднього годівлення тваринами. А коли сезон заготівлі завершується, возить уже готові корми. Лише за 10 місяців 2018 року він перевіз уже 10 тис. т різних кормів.

Андрій Хоролець

Нещодавно Андрій Дмитрович відзначив своє 50-річчя. Як людина зріла, серйозна, він дуже відповідально ставиться до своїх обов'язків, виконує всі поставлені завдання, стежить за станом свого автомобіля. Тому до нього з повагою ставляться в колективі, його працює вітати і надійність відзначає керівництво. А ще він відрізняється надзвичайною скромністю і не вважає свою роботу особливою. Вона потрібна – значить, треба працювати. Адже на фермах чекають на корми...

Та насправді робота кожного з цих професіоналів своєї справи – важлива і незамінна. Адже є частиною великої загальної роботи з виробництва екологічного чистого молока і м'яса, так необхідного для людей. Тож їм – заслужена пошана і велика вдячність за сумлінний труд.

Юлія Лега, завідувача відділом кадрів

Портрет колективу

Колектив звитяжного труда

Машинно-тракторна бригада Ставківської філії ПП «Агроєкологія» – один із тих колективів, на плечі працівників якого лягає одна з найбільших часток усіх робіт по підприємству. І вони успішно виконують поставлені перед ними завдання.

Про те, наскільки напруженою і масштабною є робота підрозділу, промовисто свідчать цифри. Ось тільки деякі результати робіт, проведених з 1 березня по 15 листопада 2018 року: дискування – 2,5 тис. га, культивування – 12,2 тис. га, коткування – 200 га, посів – 6,1 тис. га, лушення – 786 га, шарування – 2,6 тис. га, обмолот – 900 га, скошування зернових у валки – 1,5 тис. га, скошування зеленої маси – 1,2 тис. га, валкування трав – 1,2 тис. га. Як бачимо, загальний обсяг лише цих операцій у кілька разів перевищує площу всього підприємства, адже на кожному полі робота кипить з весни до осені, змінюючи одна одну, а деякі операції доводиться робити неодноразово.

У переддень професійного свята працівників сільського господарства ми побували у бригаді, щоб дізнатися про те, що саме сприяє успішній роботі підрозділу. На думку директора Ставківської філії Михайла Курбала, це і висока професійність, відповідальність та добросовісність працівників бригади, і організаційні здібності керівника підрозділу, і можливість цілодобового забезпечення колективу роботою. Звісно ж, важливими факторами є наявність сучасної, надійної, високоефективної техніки і гідної винагороди за працю.

У такому вигляді, як зараз, підрозділ працює з 2002 року. Тоді в одну бригаду об'єднали механізаторів і водіїв. Така форма організації виявилася вдалою, тож існує і дотепер. Разом із трактористами й водіями працюють електроварник, слюсарі, диспетчер з випуску на лінію працівників, які трудяться на тракторах і автомобілях. Загалом у підрозділі – 26 осіб, кожен з яких вносить свій вклад у загальний успіх.

За словами Михайла Курбала, кращі механізатори бригади, які вже багато років трудяться на полях, досконало володіють технікою та технологіями, – це Сергій Аглотков, Іван Гетало, Василь Затона, Василь Нечитайло, Юрій Сиволога. З року в рік, з весни до осені, вони виконують усі роботи у рослинництві – підготовку ґрунту, сібву, догляд за посівами тощо.

– Трактористом працюю вже більше 20 років, – говорить Василь Затона. – Починав на Т-150. Зараз – на тракторі «Фендт». Це потужніша, комфортніша техніка. Виконую всі роботи, які потрібно, – обробку ґрунту, посів різних культур, скошування зеленої маси і так далі. Зараз працюю на вношенні компосту. Стараюся так, як треба, виконувати все, що доручають. Щоб бути успішним механізатором, необхідне почуття відповідальності. Якщо вийшов на роботу, – треба працювати. Інакше навіть взагалі на роботу ходити?

– На тракторі я – з 17 років, – розповідає Юрій Сиволога. – Тож стажу вже – більше трьох десятиліть. З роками приходить досвід роботи і звичка до неї: як тільки настає весна, починає тягнути в поле. Адже все життя – на землі, у професії тракториста вже багато вмію, маю певні досягнення. А робота в «Агроєкології» – особлива, тому що багато новацій, один рік робиш

Василь Затона

щось одне, на наступний – інше. На підприємстві весь час удосконалюють технологію, і механізатору теж треба це розуміти, вміти. Цікаво працювати з новою ґрунтообробною технікою. Доводилося випробувати і агрегати, зроблені за ідеями Семена Свиридоновича Антонця, і закордонного виробництва. В Семена Свиридоновича багато чого навчився, особливо, що стосується робіт із сидерації. Він завжди приїжджає, контролює, підказує. Агрономи дають завдання, радимось із ними. Але від механізатора багато залежить. Адже, буває, виїжджаєш у поле, і виявляється, що треба змінити налаштування агрегату, або взагалі інший застосувати. Тож на роботу цю багато чого впливає, буває, і втомлюєшся. Але й задоволення отримуєш.

Досвідчені механізатори діляться своїм досвідом з молодими колегами, які поповнюють бригаду. Плідну роботу механізаторів постійно відзначає керівництво «Агроєкології» й району. Так, цього року Сергій Аглотков представлений до нагородження грамотою Зінківської РДА з нагоди Дня працівників сільського господарства України.

Але механізатори працюють не лише у рослинництві. Без них неможливо уявити і роботу тваринницької галузі. Так, співробітники бригади обслуговують МТФ №5. На роздаванні кормів тут успішно трудяться Василь

Марційчук і Олександр Петраченко. Вони добре опанували роботу з електронною системою годівлі PROFEED, забір, завантаження, перемішування і роздавання корму проводять відповідно до науково обґрунтованих рекомендацій зоотехнічної служби, всі операції виконують вчасно і за визначеним графіком. І це – одна з тих ланок, які забезпечують належну організацію годівлі худоби на цій фермі.

Не менш важлива у тваринництві чистота приміщень, де утримують худобу, доїльних залів. Іван Чупцов переважно трудиться на викачуванні каналізації, і не тільки на МТФ №5, – буває, що він охоплює ферми, які знаходяться у Шишацькому районі, так що його знання і з повагою ставляться на всіх фермах підприємства, адже збої в його роботі неприпустимі.

У багатьох випадках і в різних ситуаціях буває потрібна допомога навантажувача «Маніту». На ньому працює Євген Поворознюк. Він добре освоїв цю техніку, робота на якій вимагає точного розрахунку і швидкої реакції. Тому його можна зустріти і у полі, і на складах, і скрізь, де необхідно провести навантажувальні або розвантажувальні роботи.

Перевезення як всередині підрозділу, так і по всьому підприємству та за його межами, забезпечують водії. Іхні автомобілі можна побачити і на полях, і на токах, і на фермах, і на перевезенні робітників. Серед кращих – Віктор Дінець, Володимир Дяченко, Іван Королев'ят, Володимир Шендрік.

Бригада, в якій зосереджена велика кількість техніки, не може існувати без її налагодження, ремонту, догляду. Частина цих робіт виконують відповідні сервісні служби. Але багато чого роблять і самі механізатори, а також робітники інших спеціальностей. Так, протягом багатьох років один із найнеобхідніших працівників у випадках, коли треба щось відремонтувати

Маргарита Ляшко

Володимир Шендрік і Іван Королев'ят

на бригаді чи на фермі, – електроварник Олег Кулик. Він – високопрофесійний фахівець у своїй сфері, здатний виконати будь-яку роботу швидко, точно і якісно. А слюсар-ремонтник Олександр Баран – із тих людей, про яких кажуть, що в них «золоті руки». Він завжди готовий полагодити трактор, автомобіль, механізми на фермі.

Є у бригаді й працівники, яких можна назвати універсальними. Так, Юрій Дінець під час живих працює оператором ЗАВУ на току. А в інший час переходить до слюсарної справи на тракторній бригаді або на фермі.

Власне, практично кожен працівник підрозділу опанував кілька професій. Завдяки цьому робота, скажімо, механізаторів тут не є сезонною, як це заведено на багатьох інших аграрних підприємствах. Адже пропрацювавши весь теплий період року на польових роботах, трактористи і водії беруться за ремонт тракторів, автомобілів, ґрунтообробної техніки. Як правило, для цього вистачає 4–5 чоловік. Інші допомагають на фермі, складах. Їм тут завжди раді і чекають з нетерпінням, адже вони утеплюють вікна і двері перед наступним холодом, ремонтують бокси, поїлки, транспортери і виконують ще багато робіт, без яких неможливо обійтись.

Подекуди механізатори виступають і в ролі рятувальників. У машинно-тракторному парку є бульдозер. Цій машині вистачає роботи взимку. Адже після снігопадів необхідно розчищати дороги, насамперед, до ферми та на її території. Інакше неможливим стає підвезення працівників, перевезення кормів, під'їзд молоковозів. Особливо затребуваним бульдозер був минулої зими, коли потужний снігопад не припинявся тривалий час і дорогу заносило вже невдовзі після її прочистки. Тож механізатори чергували цілодобово, щоб за першим сигналом вирушити на відгортання снігу чи рятування автомобілів з кучугур.

Допомагає бригада і землякам-орендодавцям. Так, кілька днів тому завершили обробку городів у власників паїв у селах Ставківської сільської ради. Виконувати цю роботу Віктор Королев'ят на МТЗ-82. Загальна площа обробітку складала 24 га.

Важливий чинник успішної безаварійної роботи – здоров'я працівників. Виїжджаючи на дорогу або в поле, водії й механізатори мають бути у гарній формі, добре почуватися. Але не завжди самі вони можуть відчути негативні зміни у своєму стані. Тому в підрозділі є диспетчер з випуску на лінію. Трудиться на цій посаді Маргарита Ляшко. Вона має медичну освіту, великий досвід роботи, тому навіть по зовнішньому вигляду людини може побачити, що зі здоров'ям не все гаразд, і дати слушну пораду. Щоранку

вона вимірює у працівників тиск, проводить тести на алкоголь. Звісно, якщо прилади показали якісь відхилення, людину до роботи на тракторі чи автомобілі не допустять.

У бригаді важливий кожен працівник. Але, щоб підрозділ працював як єдиний організм, необхідне грамотне керівництво. Таким керівником є Сергій Карпенко. Він сам багато років успішно пропрацював механізатором. Тому добре знає цю роботу, розуміє і колеги, і техніку, вміє врахувати безліч нюансів, які впливають на діяльність підрозділу. Бригадиром машинно-тракторного парку він став близько року тому. За цей час встиг здобути авторитет і в підлеглих, і в керівництві. Михайло Курбала говорить про бригадира як про людину відповідальну, що добросовісно підходить до виконання своїх обов'язків, вміє організувати працівників, проконтролювати якість робіт.

– Те, що раніше працював механізатором, допомагає й зараз, – впевнений Сергій Карпенко. – Завдяки власному досвіду, молодим механізаторам, які приходять на роботу в бригаду, можу щось підказати, а якщо треба – то й сісти у трактор і показати. Але все ж на керівній роботі багато чого по-іншому. Коли працюєш на тракторі, відповідаєш лише за себе і за якість власної роботи, а бригадир відповідає за всіх. Зараз кожен день приносить щось нове, треба вміти швидко приймати рішення, змінювати плани. Для цього необхідні і знання, і досвід, і міцні нерви. Багато чому довелося навчатися. Бригадир Михайлівської тракторної бригади Григорій Михайлович Резинка ділилася з мною своїм досвідом, коли я працював його помічником, за що я йому дуже вдячний. Зараз мені допомагає керівник філії Михайло Олексійович Курбала, з яким завжди можна порадитись, почути слушний підказку. Думаю, чим більше буде досвіду на цій посаді, тим ставатиме легше, і тим краще зможу організувати роботу бригади.

...Напевне, можна ще багато розповісти про цей підрозділ і про кожного працівника, з яких він складається. Та головне – це люди, які свідомо обрали роботу в сільському господарстві, які постійно удосконалюють свою майстерність, розуміють важливість власної роботи для діяльності всього підприємства. Адже сучасне органічне виробництво розвивається, стає все більш точним, отже – від професійності механізаторів, інших людей, які працюють з технікою, значною мірою залежить і врожай, і якість продукції. І можна лише пишатися доброю роботою колективу машинно-тракторного парку та висловлювати йому повагу і вдячність за звитяжний труд.

Галина Озерська

Олег Кулик і Олександр Баран

Юрій Сиволога

Євген Поворознюк

Василь Нечитайло

Фото Артур Кужило (4 шт.)

Фото Галини Козмиської (3 шт.)

Юрій Шевченко: «Здорова нація – здорова Україна»

Рік тому на Полтавщині запрацював завод з виробництва органічних олій «Укролія Органік». Саме до нього відбувся черговий візит команди проекту «Органічна Полтавщина». Наш співрозмовник – директор з розвитку компанії «Укролія» Юрій Шевченко.

Якщо ще кілька років тому органічні виробники задовольнялися виробництвом різних культур та продажем врожаю, то нині все більше їх впроваджують переробку вирощеного. Виникають і спеціалізовані переробні органічні підприємства. Є такі й у Полтавській області.

З початку 2000-х років працює на Полтавщині компанія «Укролія». Тоді у селі Чернечий Яр Диканського району було запущено першу виробничу лінію, яка переробляла 10 т соняшника за добу. Звісно, тоді ще не йшлося про органічне виробництво. Але олія ТМ «Диканька» була високої якості, відразу полюбилася споживачам і склала гідну конкуренцію продукції інших виробників. З часом завод ставав все потужнішим, розширив асортимент. Олію почали випускати під кількома брендами. Зокрема, є тут і продукт з високоолеїнових сортів соняшника, який має неабиякий попит. Кожні п'ять років обсяги виробництва подвоювалися, а частка продукції на внутрішньому ринку олій України досягла 15%. Знають її й в 40 країнах світу.

Утім, одного разу стало зрозуміло, що нарощувати потужності на старому місці вже неможливо. Адже завод розташований впритул до Диканського регіонального ландшафтного парку. Це – заповідна територія, просто за парком підприємства можна побачити ліс, який охороняє законодавство, і який не можна просто так «посунути», щоб побудувати, скажімо, новий цех чи склад. Тому в сусідньому Зіньківському районі відкрили ще одне виробництво, де переробляють 600 т соняшника за добу. А на старому майданчику вирішили випускати органічну продукцію.

Завод «Укролія Органік», який урочисто відкрили рік тому, 24 листопада 2017 року, став першим в Україні підприємством такого типу, що спеціалізується виключно на переробці органічної сировини на олію у промислових масштабах. Його виробничі потужності розраховані на випуск у рік понад 7 тис. т органічної соняшникової олії, 7,1 т органічної соняшникової макухи, 3 тис. т органічного соняшничого лушпиння, 7 тис. т органічної соєвої олії, 40 тис. т органічної соєвої макухи. Продукція підприємства сертифікована за кількома органічними стандартами: стандарту Євросоюзу, швейцарського господарства США USDA.

Щоб зробити підприємство дійсно органічним і таким, що відповідає найсуворішим нормам, закупили нове обладнання, завод побудували фактично заново. Тобто, зробили все, аби не залишилося і сліду від неорганічного виробництва. У будівництво інвестували понад 50 млн. грн.

Напевне, хтось може здивуватися: «Продукція «Укролія» – відома, компанія – велика й успішна.

То навіщо йти у органічне виробництво, коли можна і далі розвивати звичайне?» Саме це запитання ми поставили Юрію Шевченку, директору з розвитку компанії «Укролія».

– Неорганічне виробництво зараз стає вже непривабливим у форматі розвитку бізнесу, – відповів він. – Ринок країни перенасичений, на полицях магазинів – обмежена кількість торгових марок. Кінцевий споживач сьогодні вже не схильний купувати продукцію певного бренду. Перший фактор, який його цікавить, – це ціна, адже матеріальне благополуччя населення не дуже високе. Водночас, відбулася зміна нашої внутрішньої філософії щодо виробництва продуктів здорового харчування. Так, у світі дедалі популярнішим трендом стає споживання високоолеїнової соняшникової олії, яка за своїми властивостями подібна до оливкової. Тому зараз ми її виробляємо на заводі Зіньківського району.

П'ять років тому ми стали шукати такий напрямок бізнесу, який вивів би нас із жорсткого конкурентного середовища і співпадав би з новою внутрішньою філософією виробництва. Тому ми розпочали працювати над впровадженням випуску органічної продукції. І майданчик, де зароджувався бізнес «Укролія», вирішили віддати під таке виробництво. Тим більше, що саме місце сприяє випуску екологічної продукції, адже навколо – заповідна зона. Це – перлина Полтавщини, край, прославлений Миколою Гоголем, який має певний магнетизм і приваблює людей з усього світу. Органічне ж виробництво – це турбота про навколишнє середовище Диканського району і загалом Полтавщини.

– Але ж починаючи будь-який бізнес, підприємець думає не лише про чистоту продукції й довкілля, а в першу чергу про прибуток?

– У нас перемогла філософія виробництва здорових продуктів харчування. Органічна продукція у нас за прибутковістю – не основний бізнес-продукт. Це більше питання любові до того, що робиш, і віри в те, що здорова продукція потрібна людям. Ми впевнені в ній, адже можемо простежити весь ланцюжок її виробництва, починаючи від землі, на якій не застосовують хімічних засобів захисту рослин.

Проте, це все-таки бізнес. Цей комплекс ми збудували відповідно до розвитку світових тенденцій, перспектив ринку. Світовий ринок органічних продуктів щороку зростає на 10-15%, адже споживачі все краще розуміють, чому треба віддавати перевагу екологічно безпечній продукції. Думаю, в найближчій перспективі – через 10-15 років – органічна продукція вже не буде нішевою. А звичайну олію використовуватимуть більше для промислових потреб, ніж для харчування.

Юрій Шевченко

– Для того, щоб завантажити потужності, необхідно багато органічної сировини. Не важко знаходити її в Україні?

– Нашим першим постачальником органічного соняшника стала «Агроєкологія». Ми дуже поважаємо це підприємство і вдячні керівництву за те, що надали нам сировину, з якої ми виробили перші партії органічної олії. Зараз у нас вже з'явилися й інші постачальники, з якими ми проводимо велику роботу: консулюємо, допомагаємо у придбанні насіння, укладаємо форвардні контракти тощо. У навчальному Центрі органічного землеробства ПП «Агроєкологія» разом з фахівцями цього господарства ми провели семінар, присвячений вирощуванню високоолеїнового соняшника за органічною технологією. На ньому були представники не тільки органічних підприємств, а й тих, які хочуть переходити на такі техно-

логії, з кількох областей України. Ми підбираємо постачальників на основі спільних цінностей. А співпраця з «Агроєкологією» – це, в першу чергу, – партнерство.

– Ви почали органічне виробництво із соняшникової й соєвої олії. А інші види такої продукції Ви теж можете випускати?

– Ми можемо виробляти різні олії, які мають попит в тих чи інших регіонах, як в Україні, так і за кордоном. Так, в Європі споживають багато олій з ріпаку, льону, в Америці – соєвої, на Сході популярні різні види. Ми експортуємо нашу продукцію в багато країн. Наприклад, п'ять років тому відкрили ринок В'єтнаму. Тоді там не знали, що таке соняшникове олія, використовували, в основному, пальмову, а також суміші. Ми зайшли на цей ринок з соняшниковою олією, і в'єтнамці оцінили її смак, аромат, якість. Тепер понад 30% рослинної олії у В'єтнамі – нашого виробництва. Зараз змінюється попит у Китаї, Індії – країнах з економікою, що зростає. Завдяки цьому люди там можуть купувати дорожчі продукти. І ми можемо реагувати на ці зміни.

– Органічний бізнес, як правило, є соціально відповідальним і не обмежується лише суто виробництвом. У Вас теж є такі програми?

– Кілька місяців тому разом з ПП «Агроєкологія» ми розробили соціальну програму «Ми – органічні». Одна з її цілей – інформування споживачів про те, що таке органічна продукція. Адже часто на упаковці можна прочитати «екологічне», «натуральне», «біо» тощо. Це змішування термінів заплуває споживачів, вони не розуміють, чим відрізняється справжня органічна продукція. Тому доносимо відповідну інформацію, насамперед, молоді – студентам, школярам. Проводимо екскурсії по нашому підприємству, а також

плануємо поїздки, під час яких вони змогли б побачити весь ланцюжок виробництва – від полів «Агроєкологія» до наших цехів. Цікаво, що завіди на відвідування нашого заводу почали надходити вже в перші дні існування програми «Ми – органічні». Ми ще не починали запрошувати, а педагоги двох шкіл Диканського району, почувши про програму, відразу ж звернулися до нас. Школярам дуже подобаються такі екскурсії. Їм цікаво подивитися цехи, доторкнутися до мініатюрної моделі заводу, яка відтворює виробничий цикл і випускає справжню олію.

Також ця програма спрямована на збереження навколишнього природного середовища. У цьому напрямку хочемо налагодити співпрацю з органами місцевої влади. Дещо робимо власними руками, наприклад, прибирали сміття, сухостій, які виявили просто за нашим парком. У планах – розвивати й інші напрямки, в тому числі – пов'язані з туризмом, історією. Так, допомагаємо церкві у Диканці. Упевнений, що соціальні програми роблять регіон привабливішим для туристів, створюють синергію для популяризації як регіону, так і органічного виробництва.

– Як до органічної продукції ставляться працівники Вашої компанії? Чи добре сприйняли перехід на її виробництво?

– Команда – це дуже важливо. У нас вона відмінна. Нове виробництво ми запускали зі спеціалістами, з якими працюємо вже понад 10 років. Вони з ентузіазмом сприйняли ідею випуску органічної продукції. Завод побудували лише за півроку. І весь цей час працювали з натхненням, з бажанням зробити все швидко, якісно. Всі були захоплені тим, щоб запустити цей комплекс.

– Ви самі особисто споживаєте органічну продукцію?

– Споживаю. І це – дуже важливо, тому що треба вірити в те, що робиш, тоді буде успіх. Свого часу я переосмислив підхід до харчування. В сучасному світі достатньо стресів, зон ризику. Ми не на все можемо вплинути, але можемо вибрати, чим харчуватися. І в першу чергу – органічні продукти. Особливо важливо це для дітей. На жаль, у нашій країні культура харчування екологічно безпечною продукцією ще не розвинена, її треба виховувати. В той час як в інших країнах є не просто окремі магазини, а цілі мережі органічних продуктів. Наприклад, у США в подібному магазині – 10 кас і до кожної стоїть черга з 4-5 людей. Те саме – в Європі, скажімо, в Голландії.

– Якщо у кількох словах окреслити ідею, задля якої працює «Укролія Органік», як вона звучатиме?

– Ми турбуємося про здоров'я української нації й тому розвиваємо виробництво продуктів для здорового харчування. Здорова нація – здорова Україна.

– Дякую за цікаву розмову.

Бесіду провела
Ганна Козельська

Гарні новини

Ще один органічний сертифікат

Нещодавно ми почали співпрацювати з новою сертифікаційною організацією – ЕТКО, що відкриває можливості реалізації органічної продукції підприємства у США.

Американський ринок органічної продукції розвивається вже протягом багатьох років. Цікавлять американців і продукти з України. Адже наші виробники можуть запропонувати досить широкий асортимент продукції, до того ж – високої якості і у достатньо великих обсягах. Водночас, вимоги, які висувають у США до органічних продуктів, завезених з інших країн, доволі суворі. Тому отримати сертифікацію за нормативами NOP (Національної органічної програми) непросто. Але ми впевне-

ні у якості продукції, яку виробляємо, тому й вирішили пройти відповідну сертифікацію.

Співробітники компанії ЕТКО провели ретельну перевірку нашого підприємства на відповідність стандарту NOP. Це сталося всього – від документації до безпосереднього виробництва. Інспекція пройшла успішно і підтвердила, що продукція ПП «Агроєкологія» відповідає вимогам американського стандарту, тому її можна завозити і продавати у США.

У сертифікаті, датованому 2 листопада 2018 року, зазначено 38 видів продукції рослинництва та переробки. У цьому списку – пшениця озима, ячмінь, просо, кукурудза, льон, со-

няшник, овес, кілька видів круп – гречана, пшенична, вівсяні пластівці, пшеничне борошно, соняшnikова і лляна олія та інші продукти.

Успішна сертифікація за нормами NOP не лише розширяє наші можливості у реалізації виробленого. Це також – чергове міжнародне визнання того, що ПП «Агроєкологія» працює на рівні кращих світових виробників органічної продукції. Отже, нам є, чим пишатися. Але нам є й куди розвиватися. Адже органічній продукції потребує все більше людей – як в Україні, так і в інших країнах.

Ірина Козін, агроном

